

El paradís de les tortugues sense closca

Mercè Saurina

HI HAVIA UNA VEGADA UN CADELL MOLT JUGANER QUE ES DEIA TAQUETA. EN TAQUETA ERA UN GOS MENUT, D'ULLS VIUS I PELATGE GRIS. AL COSTAT DE LA CUA, HI TENIA UNA TACA BLANCA I RODONA COM UN FLOC DE NEU. VET AQUÍ PER QUÈ LA SEVA MESTRESSA VA DUBTAR MOLT DE TEMPS ENTRE POSAR-LI TAQUETA O FLOQUET.

EN TAQUETA VIVIA EN UNA MASIA AL PEU D'UNA SERRALADA, ALS AFORES D'UN PETIT POBLE MOLT A PROP DEL MAR. SEMPRE QUE PODIA S'ESCAPAVA I CORRIA ENTRE ELS MATOLLS. SALTAVA, BORDAVA, I ES FEIA AMIC DE TOTS ELS ANIMALONS QUE ES CREUAVEN AL SEU CAMÍ.

AMB EL SEU MORRET ESMUSSAT FLAIRAVA LES HERBES I ACARONAVA LES FLORS, I PARLAVA AMB LES MARIETES I ELS ESCARABATS, AMB ELS GRILLS I AMB LES PAPALLONES. TOTES LES BESTIOLES EL CONEIXIEN.

UN DIA, PERÒ, TOT SALTIRONANT AMB LA CUA ENLAIRE, VA TROBAR UNA PEDRA DE COLOR VERD FOSC RAN D'UNA SOCA D'ALZINA. SEMBLAVA QUE, AL DAMUNT, ALGÚ HI HAVIA DIBUIXAT TOT DE FIGURES GEOMÈTRIQUES AMB PINTURA GROGA. EN TAQUETA SE LA VA POSAR A LA BOCA PER JUGAR.

-EP, QUE NO HO VEUS QUE EM FARÀS MAL? A MÉS, NO M'AGRADA GENS QUE EM LLEPIN, ECS!- VA CRIDAR LA PEDRA. EN TAQUETA, SORPRÈS, LA VA DEIXAR ANAR DE COP.

-AI, AI! QUE NO HO VEUS QUE EM QUEDARÀ LA CLOSCA ABONYEGADA? PROU QUE EM COSTA D'ARROSSEGAR-LA I NOMÉS EM FALTA QUE, DAMUNT DE PESADA, SIGUI BOTERUDA!

I ALESHORES, D'AQUELLA PEDRA VERDA I GROGUENCA EN VA SORTIR UN CAPARRÓ TOU, AMB DOS ULLS DIMINUTS QUE ES VAN QUEDAR MIRANT FIXAMENT EN TAQUETA.

POBRE TAQUETA! NO SE'N SABIA AVENIR! UN ROC QUE PARLAVA, ARRONSAVA EL COLL I, DE TANT EN TANT, TREIA QUATRE POTES PELS COSTATS!

-NOI, SEMBLA QUE NO HAGIS VIST MAI CAP TORTUGA! EM DIC TESTA- VA EXCLAMAR AQUELLA MENA DE PEDROTA ESTRANYA.

I NO, NO N'HAVIA VIST MAI CAP. I AIXÒ QUE EN AQUELLA ZONA N'HI VIVIEN A CENTENARS!

EN TAQUETA ERA TAN ALEGRE I XERRAIRE QUE, DE SEGUIDA, VA COMENÇAR A ATABALAR LA TESTA AMB LLADRUCS I PREGUNTES.

-PER QUÈ VAS AMB AQUESTA PEDRA VERDOSA AL DAMUNT?

-NO, NO ÉS UNA PEDRA. ÉS LA MEVA CLOSCA: EM PROTEGEIX I EM FA DE CASA!- VA CRIDAR LA TESTA, HORRORITZADA QUE AQUELL CADELL FOS TAN IGNORANT.

-I DE QUÈ T'HA DE PROTEGIR?- VA BORDAR EN TAQUETA QUE, COM QUE ERA TAN JOVE, NO SABIA RES DELS PERILLS DE LA VIDA.

-DONCS DE LA GUILLA, QUE SE'M MENJARIA! O DELS SENGLARS I LES GENETES, QUE DEVOREN LES TORTUGUES SENSE MIRAMENTS SOBRETOT QUAN SÓN PETITES I TENEN LA CLOSCA TOVA! I DELS GOSSOS TAFANERS COM TU QUE, JUGANT, JUGANT, EM CLAVEN ELS QUEIXALS I EM DEIXEN PLENA DE BAVALLES!

-OSTRES! SI TOT EL DIA DUUS AQUEST CAU AL DAMUNT... NO ET POT TOCAR EL SOL A LA PELL? NI ET POT REMULLAR LA PLUJA? NI POTS NEDAR?

-NO...- VA RESPONDRE LA TESTA UNA MICA TRISTA. A DIFERÈNCIA DE LES SEVES COSINES, LES TORTUGUES DE RIEROL, ELLA AMB PROU FEINES SABIA NEDAR PERQUÈ LA CLOSCA LI PESAVA MOLTÍSSIM.

EN TAQUETA ES VA QUEDAR PENSATIU: COM POT SER QUE ALGÚ NO HAGI NOTAT MAI L'ESCALFOR DEL SOL A LA PANXA? SI ÉS UNA SENSACIÓ MERAVELLOSA! O LA PLUJA MULLANT-LI EL COS? O AQUELLA FRESCOR QUAN ENFONSES EL CAP DINS L'AIGUA PER TRAVESSAR UNA RIERA?

-AIXÒ NO POT SER, HI HEM DE POSAR REMEI!- VA CONTESTAR DECIDIT EL GOSSET

-TESTA, TREU-TE LA CLOSCA!

-ETS BOIG O QUÈ?- VA CRIDAR LA TORTUGA- QUE NO VEUS QUE NO DURARÉ NI DEU SEGONS? QUALSEVOL DESAPRENSIU EN FARÀ MAL! MIRA, AQUELL OCELLOT MATEIX SE'M LLANÇARÀ AL DAMUNT I JA HAURÉ BEGUT OLI!

EN TAQUETA VA ALÇAR LA MIRADA ENLAIRE I VA VEURE UN ESPARVER PLANANT PER LA BLAVOR DEL CEL.

NO HI HAVIA PENSAT MAI, EN TOTES AQUELLES AMENACES DE QUÈ LI PARLAVA LA TORTUGA. VA MARXAR CAP A CASA PREOCUPAT, AMB LA CUA ENTRE CAMES, I NO VA DORMIR EN TOTA LA NIT: VA AIXECAR-SE DEL SEU JAÇ CENT VEGADES FINS QUE VA TROBAR UNA SOLUCIÓ.

AL MATÍ VA REUNIR TOTES LES BÈSTIES DEL MAS PER EXPOSAR-LOS EL QUE HAVIA TRAMAT. TOT SEGUIT, TAMBÉ VA PARLAR AMB ALTRES GOSSOS AMICS SEUS. TOTHOM ESTAVA DECIDIT A PARTICIPAR EN EL PLA QUE HAVIA IDEAT AQUELL CADELL TAN EIXERIT. ARA ERA QÜESTIÓ D'EXPLICAR-HO A LA TESTA.

-PER QUÈ NO VÉNS DIMECRES AMB TOTES LES TEVES AMIGUES TORTUGUES, AMB TOTS ELS TEUS PARENTS I AMB TOTES LES GERMANES QUE TINGUIS? - VA DIR EN TAQUETA A LA TESTA.

I EL DIMECRES A MIGDIA UN ESTOL DE TORTUGUES ES VA PRESENTAR DAVANT LA MASIA. AL CAP D'UN MOMENT, TAMBÉ VAN APARÈIXER EN TAQUETA I LA SEVA MARE, LA DOLÇA, SEGUITS D'EN MIXU I LA NINA, ELS DOS GATS DE LA CASA; MÉS ENRERE, LA FLETXA, UNA EUGA ESVELTA, S'ACOSTAVA TROTANT AL COSTAT D'EN LLAMPEC, UN POLTRE PETIT QUE HAVIA NASCUT NO FEIA GAIRE; ENCARA S'HI COMPTAVEN TRES CABRES, UN BOC, I MITJA DOTZENA DE GOSSOS DE LES MASIES VEÏNES.

AL PRIMER MOMENT LES TORTUGUES ES VAN ESPANTAR I TOTES VAN AMAGAR-SE DINS LA CLOSCA.

-NO TINGUEU POR- VA CRIDAR EN TAQUETA- I SEGUIU-NOS!

LA CORRUA D'ANIMALONS ES VA DIRIGIR A LA PART DEL DARRERE DE LA CASA. HI HAVIA UN JARDÍ ESPAIÓS, VOLTEJAT PER UNA TANCA DE FUSTA I TOT D'HORTÈNSIES ROSADES. ENMIG, S'HI VEIA UNA BASSA NO GAIRE FONDA ON FEIA ANYS HAVIEN NEDAT ELS ÀNECS.

-MIRA, TESTA, HE PENSAT QUE US VINDRIA DE GUST TREURE-US AQUESTA CUIRASSA QUE PORTEU I BANYAR-VOS EN AQUEST ESTANYOL. DESPRÉS US PODRÍEU ESTIRAR PANXA ENLAIRE I NOTAR L'ESCALFORETA DEL SOL A LA PELL: US ENCANTARÀ!

-TAQUETA, JA T'HO VAIG DIR! -VA PROTESTAR LA TESTA- NO ENS PODEM TREURE LA CLOSCA. ENS PROTEGEIX!

-NO US HEU DE PROTEGIR DE RES. MIRA, PODEU DEIXAR LES CLOSQUES BEN ARRENGLERADES SOTA AQUELLA OLIVERA, AL COSTAT DELS BRUCS, COM SI FOS

UN APARCAMENT: EN MIXU I LA NINA SERAN ELS ENCARREGATS DE VIGILAR-LES. LA MEVA MARE I JO, JUNTAMENT AMB LA RESTA DE GOSSOS, ENGERCLAREM EL BASSIOL: NO PATIU, QUE NO DEIXAREM QUE CAP GUILLA NI CAP SENGLAR SE US ACOSTIN. TAMBÉ HI HA LA FLETXA I EN LLAMPEC QUE ESPANTARAN QUALSEVOL OCELLOT QUE US VULGUI CAPTURAR. I LES CABRES I EL BOC ESTARAN A L'AGUAIT AL PEU DE LA TANCA.

AQUELLA MUNIÓ DE TORTUGUES ES VAN MIRAR SORPRESES I AGRAÏDES.

-QUÈ FEM, NOIES?- VA DIR AMB UNA VEU ROGALLOSA LA MÉS GROSSA DE TOTES QUE, DE BEN SEGUR, ERA LA MÉS VELLA.

-ENDAVANT!- VA CRIDAR LA TESTA TRENCANT EL SILENCI.

I, COM SI ANESSIN A UNA FESTA D'ESCUMA, LES TORTUGUES ES VAN TREURE LES CLOSQUES, PRIMER AMB UNA MICA DE VERGONYA. PERÒ DESPRÉS, ENMIG D'UNA ALEGRIA FORA MIDA I FENT UN GRAN GUIRIGALL, ES VAN LLANÇAR A L'AIGUA, SENSE GENS NI MICA DE POR. CARAM! QUINA SENSACIÓ MÉS REFRESCANT!

TOT SEGUIT, ALGUNES ES VAN ENDORMISCAR SOTA EL SOL CALENT DE PRINCIPIS D'ESTIU MENTRE LA RESTA ENCARA XIPOLLEJAVEN. ELS GOSSOS I LES CABRES ESTAVEN A L'AGUAIT DE QUALSEVOL SOROLL QUE VINGUÉS DEL BOSC. L'EUGA I EL POLTRE EREN ELS ENCARREGATS DE VIGILAR EL CEL. EN MIXO I LA NINA NO PERDIEN DE VISTA LES CLOSQUES APARCADES PROP DEL BRUC.

LA BANYADA VA TRANSCÓRRER PLÀCIDAMENT. QUIN GRAN DIA QUE VAN PASSAR LES TORTUGUES! FRESQUES I FELICES ES VAN TORNAR A POSAR LA CLOSCA I LA VAN ARROSSEGAR AMB MÉS ALEGRIA QUE ABANS.

A PARTIR D'AQUELL DIA, CADA DIMECRES ES REUNIEN TOTS PLEGATS A LA BASSA: A FINALS D'ESTIU ALGUNES TORTUGUES JA SABIEN NEDAR I TOT. I, COM MÉS CORRIA LA VEU, MÉS TORTUGUES S'HI PRESENTAVEN... VAN ARRIBAR A SER TANTES QUE S'HAVIEN DE REMULLAR PER TORNIS!

EN TAQUETA VA FER UNA CRIDA PERQUÈ ES VA HAVER D'AMPLIAR L'APARCAMENT DE CLOSQUES I ES NECESSITAVEN MOLTS MÉS COL-LABORADORS. PERÒ TOTHOM ESTAVA DISPOSAT A DONAR UN COP DE MÀ EN AQUELLA INICIATIVA I VAN VENIR BESTIOLES I FERISTELES DE TOT ARREU: DEL POBLE, DEL BOSC, DE LES GRANGES I ELS MASOS VEÏNS. FINS I TOT ABELLEROLS QUE SOBREVOLAVEN ELS VOLTANTS

S'HI VAN AFEGIR PER AVISAR DE QUALEVOL PERILL. CADASCÚ HI VOLIA POSAR EL SEU GRANET DE SORRA.

VA SER UN GRAN ESTIU: AMB UNA MICA D'AJUDA PER PART DE TOTS ES VAN ACONSEGUIR UNS RESULTATS EXTRAORDINARIS.

D'AIXÒ, JA EN FA MOLTS ANYS. LES TORTUGUES MÉS VELLES ENCARA RECORDEN ELS BANYS D'AIGUA I DE SOL EN AQUELL INDRET ON NO CALIA PATIR PER A RES, I EXPLIQUEN EMOCIONADES QUE TOT VA SER POSSIBLE GRÀCIES A EN TAQUETA I ALS SEUS AMICS. QUAN PARLEN D'AQUELLA BASSA AL DARRERE DE LA MASIA L'ANOMENEN EL *PARADÍS DE LES TORTUGUES SENSE CLOSCA* I NOTEN UNA ESGARRIFANÇA AMABLE QUE ELS RECORRE LA PELL: NO HI HAVIA, EN TOTA LA CONTRADA, UN JARDÍ MILLOR QUE AQUELL.